

Eindhoven, 9 februari 2017

0-0-0-0-0-PERSBERICHT-0-0-0-0-0

Interbestuurlijk toezicht te lang op een laag pitje in Limburg

De provincie Limburg heeft haar rol als toezichthouder op gemeenten, waterschappen en gemeenschappelijke regelingen de afgelopen jaren op onderdelen te gering ingevuld. De informatievoorziening aan Provinciale Staten over de uitvoering van het toezicht is ook tekortgeschoten. Dat concludeert de Zuidelijke Rekenkamer in haar rapport Toezicht met risico's. Gedeputeerde Staten van Limburg schrijven in een reactie zich te herkennen in de observaties van de rekenkamer, en zeggen toe om binnen een half jaar een aangepast plan voor interbestuurlijk toezicht aan Provinciale Staten aan te bieden.

Interbestuurlijk toezicht

Sinds de inwerkingtreding van de *Wet revitalisering generiek toezicht* in 2012 is de provincie Limburg voor zeven beleidsterreinen de toezichthouder op de uitvoering van de wettelijke taken door de 33 Limburgse gemeenten, de twee Limburgse waterschappen en de 25 gemeenschappelijke regelingen. Het gaat om ruimtelijke ordening, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), monumentenzorg, archief- en informatiebeheer, huisvesting verblijfsgerechtigden, gemeentefinanciën en waterschappen.

De Zuidelijke Rekenkamer heeft onderzocht hoe de provincie Limburg haar interbestuurlijk toezicht heeft opgezet, welke keuzes daarbij zijn gemaakt, en hoe de opzet in praktijk wordt gebracht. Uit het onderzoek bleek dat het onduidelijk is waar de toezichtplannen van de provincie op zijn gebaseerd. Ook worden deze plannen door de provincie slechts beperkt uitgevoerd. Dit brengt zowel doelmatigheids- als doeltreffendheidsrisico's met zich mee. Het optreden of escaleren van vermijdbare incidenten is hiervan een mogelijk gevolg.

De wet schrijft voor dat het toezicht van de provincie gebaseerd moet zijn op het vertrouwen dat de verschillende overheidslagen hun taken adequaat uitvoeren en dat hun eigen controlemechanismen werken. Als dat het geval is, kan het provinciale toezicht sober en terughoudend worden uitgevoerd. De provincie Limburg heeft echter gekozen voor terughoudendheid, zonder zich ervan te vergewissen op welke terreinen of onderdelen een meer of mindere mate van terughoudendheid passend is. Zo zijn er geen analyses van gemeenten die niet naar behoren lijken te handelen of van toezichtterreinen of thema's waar de kans op misstanden en/of ongunstige gevolgen het grootst is. Verschillen in aard en omvang van het toezicht zijn niet onderbouwd. Er is dus mogelijk sprake van onverdiend vertrouwen, maar er is zeker sprake van onbeargumenteerd vertrouwen.

De Zuidelijke Rekenkamer beveelt Gedeputeerde Staten aan om werk te maken van de risicoanalyses en op basis daarvan een op de Limburgse situatie toegesneden visie voor interbestuurlijk toezicht op te stellen. Deze visie dient als uitgangspunt genomen te worden voor de inrichting en uitvoering van het interbestuurlijk toezicht en voor de toezichtcapaciteit op de verschillende terreinen.

0-0-0-0-0-EINDE PERSBERICHT-0-0-0-0-0